

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/155/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813203366
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813203366.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava 1, IČO: 35 787 783, zast. JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, AK Hviezdoslavova č. 7, 036 01 Martin, proti žalovaným: 1. Z. G., T. XX.X.XXXX, H. Y. Č.. XXX/XX, XXX XX R. T. U., 2. N. G., T. XX.X.XXXX, H. Y. Č.. XXX/XX, XXX XX R. T. U., o zaplatenie sumy 0,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 1 018,02 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 23,70 % ročne od 4.10.2011 zo sumy 908,76 eur do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 1.12.2011 zo sumy 1.018,02 eur do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že dňa 13.8.2008 uzavrel so žalovanou v 1. rade zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru na nákup spotrebného tovaru. Zmluva bola uzatvorená prijatím návrhu žalovanou v 1. rade tak, že žalobca za žalovanú v 1. rade uhradil časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutého úveru a žalovaná tovar prevzala. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver v 60 mesačných splátkach, každá vo výške 29,84 eur, splatných k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15.9.2008, no tento svoj záväzok nespĺnila. Žalovaný v 2. rade sa v zmluve zaviazal uhradiť pohľadávku žalobcu spoločne a nerozdielne so žalovanou v 1. rade. V ďalšom žalobca citoval ust. čl. V.-3 Všeobecných podmienok, podľa ktorého je oprávnený požadovať zmluvnú pokutu. Ďalej uviedol, že dňa 30.11.2011 sa stal splatným dlh žalovanej vo výške 1 018,02 eur, ktorý vznikol čerpaním peňažných prostriedkov spôsobom vyššie špecifikovaným. V úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 23,70 % ročne. V období poskytnutia úverovej karty bola úroková stanovená na 23,70 % ročne. S ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok bol vypočítaný ku dňu predania prípadu na vymáhanie, t.j. k 3.10.2011, domáha sa aj zaplatenia úroku vo výške 23,70 % ročne zo sumy 908,76 eur od 4.10.2011 do zaplatenia. Pôvodné konanie bolo vedené pod sp. zn. 9C/343/2012.

Podaním doručeným súdu dňa 8.2.2013 právny zástupca žalobcu oznámil, že kontrolou bolo zistené, že dňa 8.1.2013 bola žalovanými v 1. a 2. rade uhradená dlžná istina vo výške 1.018 eur, preto berie žalobu v zaplatenej časti 1.018 eur späť a navrhol v zaplatenej časti konanie zastaviť. Žalovaným však zostala k úhrade z dlžnej istiny ešte suma vo výške 0,02 eur. Aj napriek skutočnosti, že zostatok z dlžnej istiny bol veľmi nízky, vypočítal žalobca zmluvný úrok a úrok z omeškania a upravil svoj nárok tak, že žiadal, aby súd vydal rozsudok, v ktorom by žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne

zaplatiť sumu vo výške 0,02 eur, ďalej sumu vo výške 272,48 eur predstavujúcu zmluvný úrok a sumu vo výške 100,98 eur predstavujúcu úrok z omeškania a zaplatiť žalobcovi trovy konania.

Uznesením č.k. 9C/343/2012-72 zo dňa 14.2.2013 súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1 018,- eur zastavil a vo zvyšku žalobu vylúčil na samostatné konanie a rozhodnutie. Konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 9C/155/2013.

Žalovaná v 1. rade s podanou žalobou súhlasila.

Žalovaný v 2. rade sa k žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Žiadosťou/ Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 13.8.2008, odstúpením od úverovej zmluvy č. 42663436099002, Všeobecnými podmienkami per poskytovanie spotrebiteľského úveru spol. CETELEM, sadzobníkom poplatkov, potvrdeniami o odfinancovaní peňažných prostriedkov v prospech žalovanej a o prijatých splátkach registrovaných na úver žalovanej, výpisom z úverového účtu č. 42666343609, písomným podaním žalobcu zo dňa 2.4.2014, pripojeným spisom sp. zn. 9C/343/2012, výsluchom žalovanej v 1. rade a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo žiadosti - zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 13.8.2008 súd zistil, že žalovaní pod bodom B) klasický úver požiadali, aby im žalobca poskytol bezúčelový úver. Takto im žalobca poskytol úver vo výške 995,82 eur (30 000,- Sk). Žalovaní sa zaviazali tento úver vrátiť žalobcovi v 60-tich mesačných splátkach po 29,84 eur (899,- Sk). Splatnosť prvej splátky bola k 15. dňu v mesiaci nasledujúcom po poskytnutí úveru. Medzi zmluvnými stranami bol dohodnutá výška úroku z úveru 23,70 % ročne.

Listom označeným ako odstúpenie od úverovej zmluvy č. 42663436099002 zo dňa 7.10.2011 žalobca oznámil žalovanej v 1. rade, že vzhľadom k tomu, že došlo k omeškaniu so splácaním úveru, odstupuje v zmysle Všeobecných podmienok od zmluvy a úver sa ku dňu 30.11.2011 stáva splatným v celom rozsahu a ju ho na úhradu dlžnej sumy 1 018,02 eur zloženej zo sumy 908,76 eur predstavujúcej dlžnú úverovú istinu, zo sumy 79,17 eur predstavujúcej dlžné úroky, poplatky a poistné, zo sumy 28,90 eur predstavujúcej náklady spojené s uplatneným pohľadávky .

Podľa Článku III. bod 1.1. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len „ Všeobecné podmienky“), prijatím návrhu a teda okamihom vzniku zmluvy o úvere je v zmysle § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka je odoslanie písomného oznámenia o prijatí klientovi alebo prevod peňažných prostriedkov zodpovedajúcich výške poskytnutého úveru alebo jeho dohodnutej časti uvedenej v návrhu na účet predajcu, prípadne iným dohodnutým spôsobom.

Podľa Článku III. bod 3.1. Všeobecných podmienok, Cetelem poskytne úver klientovi tak, že prevedie dohodnutú čiastku na účet predajcu uvedeného v žiadosti alebo iným dohodnutým spôsobom a to jednorázovo alebo formou postupného čerpania úveru.

Podľa Článku III. bod 4.1. Všeobecných podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok ak nie je dohodnuté inak. Cetelem splátku použije na úhradu dohodnutých nákladov a to úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, prípadne podľa sadzobníka platného v deň čerpania úveru, vrátane poplatkov za poistenie, pokiaľ je klient poistený a splátku príslušnej časti úverovej istiny.

Podľa Článku III. bod 4.4. Všeobecných podmienok, Cetelem je oprávnený pri splatení úveru pred lehotou splatnosti požadovať od klienta úhradu nákladov spojených s predčasným splatením úveru vo

výške 4 % z predčasne splatenej úverovej istiny. Úhrada týchto nákladov je splatná súčasne s úhradou predčasnej splátky.

Podľa Článku III. bod 6.1. Všeobecných podmienok, žalobca je okrem iného oprávnený od úverovej zmluvy odstúpiť a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia v prípade, že klient sa dostal do omeškania so splatením viac než dvoch po sebe nasledujúcich splátok alebo jednej splátky dlhšie ako tri mesiace.

Podľa Článku IV. 1.1. Všeobecných podmienok, v prípade prijatia návrhu podľa čl. III. bod 1.1. Cetelem zaradí klienta medzi žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty. Prijatím žiadosti o poskytnutie úverového rámca a teda okamihom vzniku zmluvy o úvere je v súlade s § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti a poskytnutie úverového rámca adresovaného klientovi. Podľa bodu 2. poskytnutím úverového rámca a vydaním úverovej karty nevznikne klientovi žiadny peňažný záväzok. Povinnosť splácať úver v dohodnutých splátkach nastáva až okamihom dojednaným v zmluve, najskôr však v momente aspoň čiastočného čerpania úveru z úverového rámca.

Podľa Článku IV. bod 3.1. Všeobecných podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to formou pravidelných mesačných splátok vo výške dohodnutého % z poskytnutého úveru.

Podľa Článku V. bod 3. Všeobecných podmienok, ak klient poruší povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, je Cetelem oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní. Zmluvná pokuta je splatná bezodkladne potom, čo klient dostane písomnú výzvu na jej úhradu.

Podľa Článku V. bod 5. Všeobecných podmienok, výpoveď zmluvy o úvere ako aj odstúpenie od nej je potrebné vykonať písomne formou doporučeného listu a odo dňa splatnosti dlhu je CETELEM oprávnený účtovať klientovi úroky z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej sumy za každý i začatý deň omeškania.

Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42663436099002, klient: Z. G., F. S. XX.X.XXXX, vystaveného žalobcom súd zistil, že žalovaná celkovo odčerpala finančné prostriedky vo výške 995,82 eur.

Podľa potvrdenia o prijatých splátkach registrovaných na úverovom prípade 42663436099002, klient: Z. G., F. S. XX.X.XXXX, vystaveného žalobcom vyplýva, že žalovaná v prospech žalobcu formou splátok uhradila celkovo finančné prostriedky vo výške 872,33 eur pred odstúpením od úverovej zmluvy.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 2.4.2014, doručenom tunajšiemu súdu dňa 7.4.2014 uviedol, že na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 13.8.2008 bol žalovanej poskytnutý klasický úver vo výške 995,82 eur, ktorý mala splácať v 60 mesačných splátkach po 29,84 eur počnúc dňom 15.9.2008. S ohľadom na skutočnosť, že úver bol dofinancovaný až dňa 12.9.2008, bol dátum splatnosti prvej splátky posunutý na deň 15.10.2008 a tak mal byť celý úver splatený ku dňu 15.9.2013. Žalovaný v 2. rade sa v tejto zmluve zaviazal uhradiť spoločne a nerozdielne so žalovanou v 1. rade záväzky z úverovej zmluvy. Žalovaní mu tak mali uhradiť celkovo sumu 1 790,40 eur pozostávajúcu z poskytnutého úveru o výške 995,82,- eur, zmluvne dohodnutých úrokov v celkovej výške 711,18 eur a poplatkov za poistenie vo výške 83,40 eur. Žalovaní po poskytnutí úveru žalobcovi uhradili iba sumu 872,33 eur, ktorá bola použitá na úhradu istiny v sume 87,07 eur, na úhradu zmluvného úroku v sume 497,26 eur, na úhradu poplatkov za poistenie úveru v sume 41,70 eur, na úhradu poplatkov za odoslané upomienky v sume 23,24 eur, na úhradu poplatkov za vstup pohľadávky do vymáhania v sume 199,15 eur, na úhradu zmluvných pokút za omeškание so splácaním úveru v sume 14,34 eur a na úhradu poplatkov za odklad dlžných mesačných splátok úveru v sume 9,57 eur. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaní prestali splácať poskytnutý úver, žalobca dňa 7.10.2011 odstúpil od úverovej zmluvy a

celý úver sa stal splatným dňa 30.11.2011. Ďalej uviedol, že si uplatňuje nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške zo sumy predstavujúcej náklady spojené s uplatnením pohľadávky a poplatkov za odklad dlžnej sumy, t.j. 1 018,02 eur - 28,90 eur náklady spojené s uplatnením pohľadávky - 1,19 eur poplatkov za odklad odloženej splátky = 987,93 eur. Zároveň si uplatňuje nárok na dohodnutý úrok z úveru vo výške 27,30 % ročne zo sumy 908,76 eur od 4.11.2011 do zaplatenia. Dlžná suma vo výške 1 018,02 eur pozostáva z neuhradenej úverovej istiny vo výške 908,76 eur z toho je úverová istina z dlžných mesačných splátok úveru splatných v 04/2011 - 09/2011 vo výške 99,87 eur, úverová istina ku dňu účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy za obdobie 10/2011 až do zaplatenia vo výške 808,89 eur, ďalej z dlžných úrokov a poplatkov za poistenie úveru vo výške 79,17 eur, neuhradených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 28,90 eur a poplatkov za odklad vo výške 1,19 eur. Po podaní žalobného návrhu žalovaný uhradil v prospech žalobcu sumu 1 018,- eur, ktorá bola použitá na čiastočnú úhradu dlžnej sumy a žalobca preto v tejto časti zobrať žalobu späť.

Žalovaná v 1. rade vo svojej výpovedi uviedla, že po podaní žaloby uhradili istinu, avšak o úhrade príslušenstva nevedeli.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V zmysle § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Podľa zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto súd daný právny vzťah posúdil podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že žalobca listom zo dňa 7.10.2011 k uvedenému dňu odstúpil od úverovej zmluvy a celý úver sa stal splatným ku dňu 30.11.2011, t.j. ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj keď predmetná zmluva je zmluvou, ktorá vykazuje známky absolútneho obchodu a je potrebné ju posúdiť podľa Obchodného zákonníka, je zároveň zmluvou spotrebiteľskou, a potom normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov podľa Občianskeho zákonníka a vykonávacích predpisov, ktoré ustanovenia majú prednosť pred aplikáciou Obchodného zákonníka.

Právna úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je pre žalovaných ako spotrebiteľov výhodnejšia, preto súd odstúpenie od zmluvy posúdil v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc, § 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezodôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ).

Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinnosti vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmlúv dohodnutých medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku.

Žalovaní ako spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú vo svojich dôsledkoch nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách.

Ustanovenie vyššie cit. článku III. bod 6.1. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, podľa ktorých má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy je upravené pre žalovaných nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 v spojení s § 457 Občianskeho zákonníka.

Aj napriek tomu, že úverová zmluva je absolútny obchod a je nutnú na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

Nebol dôvod považovať obchodno-právnu úpravu za výhodnejšiu ani z pohľadu možnosti splácania úveru pri zachovaní zmluvy, keďže úprava zmluvnej klauzuly o odstúpení predpokladala zároveň zosplatnenie úveru.

Na predmetnú spotrebiteľskú vec v časti o vadnosti právneho úkonu (odstúpenie od zmluvy) dopadá teda právna úprava občianskeho práva. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.9.2012 sp.zn. 20Co/35/2011.

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca listom zo dňa 7.10.2011 odstúpil od úverovej zmluvy uzavretej so žalovanými. Odstúpenie od zmluvy sa ku dňu 30.11.2011 stalo účinným v súlade s článkom V.-5. Všeobecných podmienok, podľa ktorého odstúpenie nadobúda účinnosť ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo doručené oznámenie o odstúpení druhej zmluvnej strane.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže toto odstúpenie od úverovej zmluvy má účinky ex tunc, teda spätne ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o revolvingovom úvere sa od začiatku zrušila, pričom v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy je teda povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne

stanovuje § 457 OZ, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve.

Ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka má reštitučný charakter (obnovenie predchádzajúceho stavu). Každý zo zmluvných subjektov je povinný vrátiť druhému všetko, čo od neho podľa zmluvy dostal. Nezahŕňa v sebe náhradu za zhodnotenie vecí, ku ktorému v medziobdobí došlo.

Ako preukázal sám žalobca, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaným boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 995,82 eur. Žalovaní ešte pred odstúpením od úverovej zmluvy uhradili v prospech žalobcu sumu 872,33 eur a po podaní žaloby dňa 8.1.2013 sumu 1 018,- eur. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalovaní nemajú vo vzťahu k žalobcovi žiadnu ďalšiu povinnosť na plnenie z úverovej zmluvy, ktorá bola zrušená od začiatku v dôsledku odstúpenia žalobcu a teda žalobcovi, vzhľadom na výšku poskytnutého úveru a výšku uhradených finančných prostriedkov zo strany žalovaných, nevznikol ani nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu istiny úveru.

Žalovaní vzhľadom na realizáciu jednotlivých platieb v prospech žalobcu ku dňu podania žaloby boli na istine úveru dlžný ešte sumu 123,49 eur (995,82 eur - 872,33 eur) a z uvedenej sumy žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške, t.j. vo výške 9,25 % ročne odo dňa 1.12.2011, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy a v číselnom vyjadrení tento úrok z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, t.j. ku dňu 7.4.2014, je celkovo v sume 26,88 eur. Vzhľadom na úhradu realizovaných žalovanými dňa 8.1.2013 vo výške 1 018,- eur nie sú však žalovaní nič dlžní ani na takto vyčíslenom úroku z omeškania.

Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie a v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd

nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 1 018,02 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 23,4% ročne od 4.10.2011 zo sumy 908,76 eur do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne od 1.12.2011 zo sumy 1 018,02 eur do zaplataenia. Pôvodné konanie bolo vedené pod sp. zn. 9C/343/2012. Uznosením č.k. 9C/343/2012-72 zo dňa 14.2.2013 súd konanie v časti o zaplataenie sumy 1 018,- eur zastavil a vo zvyšku žalobu vylúčil na samostatné konanie a rozhodnutie z dôvodu, že žalovaní po podaní žalobného návrhu dňa 8.1.2013 uhradili v prospech žalobcu finančné prostriedky vo výške 1 018,- eur. V zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. z procesného hľadiska v tejto časti bolo konanie zastavené zavinením žalovaných, ktorí pohľadávku žalobcu zaplatili po podaní žaloby a v tejto časti by bol teda úspešný žalobca. Nakoľko však zo strany žalobcu došlo k odstúpeniu od úverovej zmluvy s účinnosťou ku dňu 30.11.2011 a žaloba bola na tunajšom súde podaná až dňa 7.11.2012, súd je toho názoru, že žaloba bola podaná dôvodne iba v sume 123,49 eur (zostatok nesplatenej istiny úveru ku dňu podania žaloby) a preto dospel k záveru, že žalobca bol v konaní úspešný iba čo do pohľadávky vo výške 123,49 eur.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti úspech žalobcu v konaní je 12 % a úspech žalovaných je 88 %. V konaní boli teda úspešnejší žalovaní a podľa § 142 ods. 2 O.s.p. im vznikol nárok na náhradu trov konania podľa pomeru ich úspechu v rozsahu 88 % k pomeru úspechu žalobcu v rozsahu 12 %, teda vo výške 76 % (88 % - 12 %) z celkových trov konania. Nakoľko si žalovaní nárok na náhradu trov konanie neuplatnili a ani zo súdneho spisu im nárok na náhradu trov konania nevyplýva, súd žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.